

NOOIT VERLOREN

Weet je nog dat jij toen vroeger altijd vroeg aan mij:

'Gaaf het beter zo, of wil je dat ik nog wat verschik?'

En dat we samen langs de appelbloesems liepen nooit vergeten nooit verloren en dat jij in de zelfgemaakte cider de droesen niet lustte en ze verspilde in het koren waarin we altijd lagen?

En dat ik altijd voor je moest zingen een lied of een gedicht dat je kende en dat ik dan de woorden verving en jij moest raden en ze altijd herkende en dat we overal wat liefs in zagen?

En toen die keer dat we op die landweg waar boerinnen in te wijde rokken felgekleurde hoofddeken droegen lagen en jij weg wegging heel ver waar geen gevoel meer zeurde en waar de tijd niet is verdeeld in dagen?

En dat we samen altijd vochten met elkaar en in elkaar tot de dood erachter kwam dat we hem zochten en dat toen niet niet niet het einde rood

kwam voor allebei en ik bleef vragen?

Ik weet nog goed hoe koud
wij oud
geworden zijn en hoe lijkbleek
jij leek.

Escurolles, 8 juli 1976